

de Rygter, „Social-Demokraten“ kolporterede, noget, som selvfølgelig i Udlandet har skadet Landet meget.

Det var ikke Ro, man saa. Det er oplyst af Politiet, at der i de Dage blev ituslaaet for over 40 000 Kr. Ruder i nogle Gader her i København. Tror det ærede Medlem, at det var af Kærlighed til Valgretten og Stemmeretten, at man var paa Færde med den Slags Demonstrationer?

Respekt for Valgdagen kræver efter min Mening først og fremmest Respekt for det, man var gaaet til Valg paa, for det, man havde lovet Vælgerne. Ministeriet Zahle havde lovet Vælgerne Valg, naar Krigen sluttede; og efterhaanden som de mange Spørgsmaal kom op, ikke mindst det sønderjydske, maatte det naturligvis bringe stor Forvirring, at dette Løfte ikke blev indfriet. Det nytter ikke noget, at man siger, at man ikke har lovet det. Nu forklarer og fortolker man. Nu siger man: naar Krigssituationen var forbi. Forleden Dag var jeg til et stort Møde med den forhenværende Forsvarsminister, det ærede Medlem fra Rudkøbing (P. Munch), og han sagde, at der skulde være Valg, naar Genforeningen var overstaaet. Maa jeg spørge: Er der nogen, der forud for Valget i 1918 hørte noget til den Slags Udtalelser? Nej, i det radikale Opraab staar der: naar Krigsperioden er afsluttet, betragter vi nyt Valg til Folketinget som nødvendigt. Jeg har set efter i radikale Blade, hvorledes dette opfattedes, og nu skal jeg nævne et Eksempel fra et radikalt Blad, der redigeres af en Folketingsmand, Medlem af det radikale Parti, det ærede Medlem fra Bogense (Gunnar Fog-Petersen). Han refererer i „Aalborg Venstreblad“ for den 27. Marts fra et Møde i Nibe, at daværende Forsvarsminister P. Munch udtalte: Hvis det demokratiske Flertal bevares, vil vi faa Valg, naar Krigen slutter. Og at det var den almindelige Opfattelse blandt alle politisk interesserede Vælgere, skal jeg oplæse et Vidnesbyrd om. Det samme Blad refererer, at den radikale fhv. Folketingsmand Anders Hede-gaard ved et Møde i Asaa i Anledning af, at en Taler — det var for Resten det ærede Medlem for Sæby-Kredsen (Pinstrup) — havde draget i Tvivl, at de Radikale vilde holde deres Ord om, at vi skulde have Valg, naar Krigen sluttede, udtalte: Jeg siger da, at naar Krigen er forbi, saa vil jeg kræve Valg, fordi der er Vælgere, der denne Gang stemmer for Regeringen af andre Grunde end partipolitiske.

Der har vi netop Kærnen i hele den

Situation, der under Skræmslen oprullede sig i 1918. Der var Vælgere, der stemte netop i Tillid til, at naar Krigen var sluttet, skulde vi faa Valg igen her i Landet, og nu har de set, at dette Løfte ikke skulde indfries. Man skulde lade Tiden gaa, længe, længe, længe, blive ved med at hale den ud, saaledes at Valget ikke blev til noget. Og alt dette maatte ganske naturligt gøre Situationen mere og mere utryg og mere og mere uholdbar.

Saaledes ligger i Virkeligheden Landet. Det er derfor ganske naturligt, at Kravet om Valg har rejst sig saa stærkt ikke blot i Oppositionspartierne, Venstre og de Konservative, men ogsaa indenfor Regeringspartierne selv og blandt talrige af deres Vælgere rundt omkring i Landet. Og derfor tror jeg ogsaa, at Befolkningens store Flertal hilser med Tilfredshed, at vi nu faar Valg, og at Folkevillien nu faar Lov at gøre sig gældende.

Ordføreren (Borgbjerg): Naar jeg mindede om C. Bergs Ord: Respekt for Valgdagen, gjorde jeg det netop med Hensikts paa sidste Valgdag, den 22. April 1918. Den Dag sejrede et Program, fik Flertal i denne Sal og dermed det parlamentariske Ministerium; og det Program, der sejrede, var Kravet om, at inden næste Valg skulde Valgloven revideres, saaledes som Forudsætningen havde været inden denne Valglovs Gennemførelse. Fra alle Ordførere, fra Professor Ellinger, fra Venstres Førere i det andet Ting, fra Indenrigsministeren forelaa der Udtalelser om, at naar denne Valglov var prøvet en Gang, skulde den revideres. Dette Krav sejrede paa Valgdagen. Det, jeg derfor har kaldt Mangel paa Respekt for Valgdagen, er, at da dette Arbejde, sidste Valgdags sejrende Partiprogram, stod sin Fuldendelse ganske nær, spændte man Ben og brød af. Det er det, der er Mangel paa Respekt for Valgdagen.

Det ærede Medlem for Skørn-Kredsen (Sigurd Berg) er endogsaa nu kommet saa vidt, at han giver Socialdemokraterne Skylden for de knuste Ruder i Store Kongensgade. Det minder mig atter om 1885 — hvor Historien dog gentager sig! Den Gang blev hele Venstre af Højre kaldt Morderpartiet, fordi Julius Rasmussen havde skudt paa Estrup. Ærede Medlemmer kan blot slaa efter i gamle Aargange af Højrepressen, saa vil De finde det. Og C. Berg blev nærmest kaldt for Mordbrænder og beskyldt for, at det egentlig var ham, der havde anstiftet Branden